

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 49 PŽ-4015/2020-3

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sutkinja Draženka Deladio, u pravnoj stvari tužitelja HEP ELEKTRA d.o.o., OIB 43965974818, Zagreb, Ulica grada Vukovara 37, kojeg zastupa punomoćnica Jelena Šarić, odvjetnica u Splitu, protiv tuženika ADRIA ČELIK d.o.o. u stečaju, OIB 34606600284, Kaštel Sućurac, Cesta dr. Franje Tuđmana 7, kojeg zastupa punomoćnik Marina Krka, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Krka & Krka d.o.o. u Splitu, radi isplate iznosa od 100.943,02 kn, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj Povrv-581/2019-17 od 16. srpnja 2020., 1. prosinca 2021.

presudio je

Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj Povrv-581/2019-17 od 16. srpnja 2020. u točki I. izreke te u točki II. izreke u dijelu kojim je naloženo tuženiku naknaditi tužitelju troškove postupka u iznosu od 15.922,50 kn te sudi:

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev i ukida platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Ante Šuška iz Splita poslovni broj Ovr-2502/17 od 8. svibnja 2017. kojim se nalaže tuženiku platiti tužitelju iznos od 100.943,02 kn (stotisućadevetstočetrestri kune i dvije lipe) sa zateznim kamatama po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima koja je izračunata za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a koja kamata teče: na iznos od 14.841,93 kn od 20. listopada 2016. do isplate, na iznos od 30.462,86 kn od 19. studenog 2016. do isplate, na iznos od 55.125,76 kn od 21. prosinca 2016. do isplate, na iznos od 82,50 kn od 25. siječnja 2017. do isplate, na iznos od 74,58 kn od 22. veljače 2017. do isplate, na iznos od 74,58 kn od 21. ožujka 2017. do isplate, na iznos od 20,00 kn od 21. prosinca 2016. do isplate, na iznos od 10,00 kn od 25. siječnja 2017. do isplate, na iznos od 10,00 kn od 21. ožujka 2017. do isplate, na iznos od 240,81 kn od 21. prosinca 2016. do isplate, kao i da mu naknadi nastale troškove ovršnog postupka u iznosu od 4.266,79 kn (četiritisućedvjestošezdesetšest kuna i sedamdesetdevet lipa) sa zateznim kamatama po stopi određenoj prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima

izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotnih poena, a koja kamata teče na taj iznos od 8. svibnja 2017. do isplate.

II. Nalaže se tužitelju u roku od osam dana naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 34.830,00 kn (tridesetčetiritisućeosamstotrideseet kuna).

III. Odbija se kao neosnovan tuženikov zahtjev za naknadu troškova postupka u iznosu od 6.875,00 kn (šesttisućaosamstosedamdesetpet kuna).

Obrazloženje

1. Prvostupanjskom presudom u točki I. izreke održan je na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Ante Šuška iz Splita poslovni broj Ovr-2502/17 od 8. svibnja 2017. u dijelu kojim je naloženo tuženiku platiti tužitelju iznos od 100.943,02 kn s pripadajućim zateznim kamata i naknaditi troškove ovršnog postupka u iznosu 4.266,79 kn sa zateznim kamata. Točkom II. izreke presude naloženo je tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 15.922,50 kn te je ujedno odbijen tužiteljev zahtjev za naknadu troškova postupka u iznosu od 15.604,29 kn.

2. Tuženik je podnio žalbu protiv presude pobijajući je u točki I. izreke te u točki II. izreke u dijelu kojim mu je naloženo naknaditi tužitelju troškove postupka. Presudu pobija iz svih žalbenih razloga, posebno naglašavajući kako ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati. Tvrdi da iz izvedenih dokaza proizlazi da tuženik nije nastavio poslovanje nakon otvaranja stečajnog postupka 2015. godine, dok je godinu kasnije izgorjela trafostanica koja napaja postrojenje tuženika električnom energijom. Iz tih razloga žalitelj smatra da je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio da je električna energija tuženiku isporučena. Smatra da je na tužitelju bio teret dokazivanja činjenice potrošnje električne energije u visini utuženog iznosa. Žalitelj ukazuje na pogrešno utvrđenu činjenicu o tome da je tuženik zaprimio tužiteljeve račune jer to ne proizlazi iz izvedenih dokaza. Predlaže presudu preinačiti ili ukinuti i vratiti predmet prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

3. U odgovoru na žalbu tužitelj u bitnome navodi kako je prvostupanjski sud pravilno utvrdio odlučne činjenice, ocijenivši potom tužbeni zahtjev osnovanim. Predlaže presudu potvrditi.

4. Presuda je ispitana na temelju odredbe članka 365. stavka 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/07, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP) u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka propisane člankom 354. stavkom 2. točkama 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava (članak 356. ZPP-a).

5. Žalba je osnovana.

6. Predmet spora je zahtjev za isplatu iznosa od 100.943,02 kn na ime cijene električne energije isporučene u razdoblju od rujna 2016. do veljače 2017. godine za obračunsko mjesto broj 8952736 na adresi u Kaštel Sućurcu, Dr. Franje Tuđmana 7. Među strankama je bila sporna visina tužbenog zahtjeva, odnosno pitanje odgovara li tužiteljev obračun potrošnje stvarnoj potrošnji električne energije. Tuženik je tvrdio da je 2015. godine nad njime otvoren stečajni postupak, a da je godinu ranije u potpunosti prestala proizvodnja u njegovom pogonu gdje se nalazi obračunsko mjerno mjesto pa nije bilo potrošnje električne energije.

7. Prvostupanjski sud je iz iskaza ranijeg stečajnog upravitelja tuženika utvrdio da je tuženik poslovao do rujna 2014. godine, da po otvaranju stečajnog postupka nije postojalo nikakvo poslovanje te da je 2016. godine došlo do požara u trafostanici pa kasnije nije bilo napajanja strujom u pogonu tuženika. Utvrđeno je i da stečajni upravitelj nije bio obaviješten o tužiteljevim računima jer je račune zaprimalo tuženikovo knjigovodstvo u Splitu. Na okolnost stvarne potrošnje električne energije tužitelj je u spis dostavio energetska karticu koja sadrži mjerne podatke za tuženika kao kupca i koju je izdalo društvo HEP- Operator distribucijskog sustava d.o.o. (list 54. do 55. spisa) kao društvo koje za tužitelja (opskrbljivača električne energije) obavlja poslove mjerenja i obračuna potrošnje. Tu energetska karticu tužitelj je dostavio tijekom glavne rasprave u ponovljenom postupku pa je sud nije cijenio pozivom na odredbu članka 66. i članka 117. stavka 2. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 70/19) u vezi s člankom 299. stavkom 2. ZPP-a. Neovisno o tome, prvostupanjski je sud na temelju tužiteljevih računa (list 19. do 24. spisa) utvrđivao spornu činjenicu potrošnje električne energije, smatrajući da računi sadrže sve podatke potrebne za utvrđivanje te činjenice. Sud pritom ukazuje na primjenjive Opće uvjete za korištenje mreže i opskrbu električnom energijom („Narodne novine“ broj 85/15: dalje: Opći uvjeti) i to odredbe članka 68. i 69. Općih uvjeta kojima je regulirano ispostavljanje računa te posebno odredbu članka 115. kojom je određeno da kupac ima pravo podnijeti prigovor na izdani račun pisanim putem u roku od petnaest dana od dana izdavanja računa. Budući da tuženik nije tvrdio, ni dokazao da je nakon primitka računa njih reklamirao i vratio ih na ispravak s točno označenim iznosom kojeg duguje (ako je već smatrao da je potrošnja manja) i time nije postupio prema članku 115. Općih uvjeta u vezi s člankom 10. stavkom 2. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15), prvostupanjski sud ocjenjuje tužbeni zahtjev osnovanim.

8. O osnovanosti tužbenog zahtjeva odlučeno je pogrešnom primjenom materijalnog prava.

9. Odredbom članka 68. Općih uvjeta propisano je da krajnjem kupcu s mjesečnim obračunskim razdobljem operator sustava izrađuje mjesečni obračun na temelju očitavanja stanja brojila u skladu s člankom 59. Općih uvjeta ili na temelju procijenjene potrošnje u slučajevima iz članka 63. Općih uvjeta, dok na temelju tog obračuna, u slučaju izdavanja jedinstvenog računa, opskrbljivač (ovdje tužitelj) ispostavlja krajnjem kupcu jedinstveni račun za korištenje prijenosne i/ili distribucijske mreže te za opskrbu električnom energijom.

10. Prema odredbi članka 115. Općih uvjeta, krajnji kupac može podnijeti prigovor na račun iz članaka 68. i 69. ovih Općih uvjeta u roku od 15 dana od dana izdavanja računa. U slučaju izdavanja jedinstvenog računa krajnji kupac prigovor podnosi svom opskrbljivaču. U slučaju izdavanja odvojenih računa krajnji kupac podnosi svom opskrbljivaču prigovor na račun za opskrbu električnom energijom, a operatoru sustava podnosi prigovor na račun za korištenje prijenosne i/ili distribucijske mreže. Krajnji kupac članka dužan je platiti nesporni dio računa članka u roku dospijeca računa. Operator sustava odnosno opskrbljivač dužan je donijeti odluku o prigovoru u roku od 15 dana od dana zaprimanja urednog prigovora.

11. Pogrešno je prvostupanjski sud primijenio odredbu članka 115. Općih uvjeta u vezi s člankom 10. Zakona o obveznim odnosima, tumačeći je na način da ona nameće obvezu kupcu električne energije (tuženiku) podnijeti prigovor na tužiteljeve račune u zadanom rok od petnaest dana od dana njihovog izdavanja, pogrešno zaključujući da protekom toga roka, odnosno neispunjenjem te "obveze" kupac u parničnom postupku gubi pravo osporavati tužiteljevu tražbinu na ime potrošnje i obračuna cijene električne energije. Suprotno takvom pogrešnom stajalištu prvostupanjskog suda, iz članka 115. Općih uvjeta vidljivo je da se kupcu tom odredbom „samo“ daje pravo podnijeti prigovor i pravo dobiti odgovor na njegov prigovor u vezi bilo kojeg pitanja koje se tiče obračuna potrošnje i izdavanja računa.

12. Uslijed pogrešne primjene Općih uvjeta, pogrešno su primijenjena pravila o teretu dokazivanja.

13. Pravilno žalitelj ukazuje na to da je na tužitelju bio teret dokazivanja visine svoje tražbine jer je tuženik prigovorio da u razdoblju na koje se odnosi tužbeni zahtjev nije potrošio obračunatu količinu električne energije zbog prestanka proizvodnje u svojem pogonu. Na tužitelju je bilo da dostavi mjerne podatke iz svojih evidencija na temelju kojih je izdao utužene račune te da pojasni svoj obračun.

14. Na okolnost potrošnje električne energije i njezinog obračuna, osim izvoda iz svojih poslovnih knjiga, tužitelj je u spis dostavio (samo) svoje račune (iz kojih je prvostupanjski sud utvrđivao potrošnju električne energije neovisno o njihovom karakteru jednostrane isprave i neovisno o tome što ih je tuženik izričito osporio). Tužitelj je, doduše, dostavio u spis energetska karticu koja sadrži mjerne podatke za tuženika kao kupca, izdanu po društvu koje obavlja poslove mjerenja i obračuna potrošnje (operator sustava) i na temelju čijih podataka tužitelj izdaje kupcima račune kako to određuje članak 68. Općih uvjeta. Međutim, ta je isprava dostavljena protivno članku 299. stavku 2. ZPP-a, što zaključuje i prvostupanjski sud. Nadalje, prvostupanjski je sud iz iskaza stečajnog upravitelja tuženika utvrdio činjenice o tome da je prije razdoblja na koje se odnosi tužbeni zahtjev prestala proizvodnja u pogonu tuženika na predmetnoj adresi te da je trafostanica na toj lokaciji oštećena. Ako se uzmu u obzir svi izvedeni i predloženi dokazi i sve utvrđene činjenice, tada treba zaključiti da je spornu činjenicu potrošnje električne energije ipak trebalo cijeliti primjenom članka 221.a ZPP-a i tužiteljevu tražbinu ocijeniti neosnovanom.

15. Zato je primjenom članka 373. točke 3. ZPP-a trebalo preinačiti pobijanu presudu i odbiti tužbeni zahtjev.

16. Kako je tuženik uspio u sporu, on ostvaruje pravo na naknadu troškova postupka primjenom članka 166. stavka 2., članka 154. stavka 1. i članka 155. tog Zakona, kao i primjenom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15; dalje: Tarifa), u skladu s njegovim zahtjevom (list 75. spisa). Tako tuženik osnovano zahtijeva naknadu troškova na ime odvjetničke nagrade sastavljanja prigovora protiv platnog naloga i sastavljanja podneska od 11. ožujka 2020. u iznosu od 2.500,00 kn za svaku tu radnju (Tbr. 8.1 Tarife), na ime zastupanja na ročištima 3. svibnja 2018., 4. listopada 2019., 5. lipnja 2020. i 26. lipnja 2020. u iznosu od 2.500,00 kn za svako ročište (Tbr. 9.1. Tarife), na ime zastupanja na ročištu 13. studenog 2019. u iznosu od 1.250,00 kn (Tbr. 9.2. Tarife), sastavljanja žalbe protiv presude poslovnog broja Povrv-696/2017 i žalbe protiv pobijane presude u iznosu od 3.125,00 kn za svaku tu radnju (Tbr. 10.1. Tarife) i sastavljanja podneska od 16. lipnja 2020. u iznosu od 500,00 kn (Tbr. 8.3 Tarife), što uvećano za porez na dodanu vrijednost (Tbr. 42. Tarife), kao i sudsku pristojbu za prigovor protiv platnog naloga u iznosu od 1.360,00 kn (list 15. spisa), pristojbu za žalbu protiv presude poslovnog broja Povrv-696/2017 u iznosu od 2.720,00 kn (list 37. spisa) i pristojbu za žalbu protiv pobijane presude u iznosu od 2.000,00 kn (list 89. i 92. spisa), ukupno iznosi 34.830,00 kn. Tuženik nema pravo na naknadu troškova na ime odvjetničke nagrade zastupanja na ročištu 5. veljače 2020. u iznosu od 2.500,00 kn uz pripadajući porez na dodanu vrijednost, jer ono nije bilo održano (list 58. spisa), kao ni pravo na naknadu troškova zastupanja na ročištu za objavu presude u iznosu od 500,00 kn uvećano za porez na dodanu vrijednost jer njegov punomoćnik tom ročištu nije pristupio (list 77. spisa). Tuženik također nema pravo na naknadu troškova na ime odvjetničke nagrade sastavljanja podneska od 27. veljače 2020. u iznosu od 2.500,00 kn uvećano za porez na dodanu vrijednost (list 59. i 60. spisa) jer ta radnja nije bila potrebna za vođenje parnice u smislu članka 155. stavka 1. ZPP-a. Slijedom svega iznesenog, o troškovima postupka odlučeno je kao u točki II. i III. izreke ove presude.

Zagreb, 1. prosinca 2021.

Sutkinja
Draženka Deladio

Broj zapisa: **eb301-a6bd1**

Kontrolni broj: **0f30a-e1933-95e40**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=DRAŽENKA DELADIO, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.